

КЫРГЫЗ ТОПОНИМДЕРИ - ТЕҢИРЧИЛИК МААЛЫМАТ БУЛАГЫ

(Ысыккөл топонимиясынын негизинде)

Макалада диний табынып - сыйынуучулукка, ырым-жырымга байланыштуу жер-суу аталыштары каралат.

Топонимдер – көптөгөн доордун көбүсү жана азыгы. Тилдин жана элдин тарыхында, географияда, этнографияда, археологияда, геологияда бай материалдарды өз ичине камтыйт. Ошондой эле жалпы адамзат турмушунун ар бир басып өткөн доордогу элдердин ошол чөйрөгү, коомго болгон дүйнө таанымын жана мамилесин билдирет. Ошондуктан азыркы мезгилде топонимиканын мааниси өтө чоң. Совет бийлигинин жылдарында компартиянын идеологиялык саясатына байланыштуу байыркы мезгилден бери жашап келаткан кыргыз элинин тарыхы, тили, дини толук иликтенилбей окумуштуулардын көз жаздымында калып келген. Кыргызстан эгемендөө мамлекет болгондон баштап, аталган маселелерге жауыча көзкарашта баа берүү зарылчылыгы келип чыкты.

2000-жылы Ч.Мірралиевдин «Теңирчилик» аттуу китебинин жарык көрүшү, илимий чөйрөдө теңирчилик термининин кеңири колдонулушу жана 2003-жылдын 10-11-12-ноябрында Бишкек шаарында «Теңирчилик - алтай элдеринин дүйнө таанымында» деген темадагы Эл аралык илимий-теориялык конференциянын өткөрүлүшү — аталган макаланын жаралышына себепкер болду.

Белгилүү чыгыш тарыхчысы, академик В.В.Бартольд «Кыргыз жана Кыргызстан тарыхы боюнча тандалма эмгектер» деген эмгегинде: «Кыргыздар Орто Азиядагы эң байыркы элдердин катарына кирет. Азыркы кезде Орто Азияда жашап жаткан элдердин ичинен тарыхта аты мынчалык эрте кезиккен бир дагы эл болбоо керек» деп жазган [2,16]. Кыргыз элинин байыркы эл экендиги азыркы мезгилде да окумуштуулар тарабынан толук далилденилди.

Кытайлык изилдөөчү сөйкөн ажы: «Кыргыздар байыркы заманда жалпы тюрк элдери сыяктуу шаман динине ишенип келген. Шаман деген аталма ушул динге ишенүүчүлөрдүн башчысынын аты болуп, ошонун аты менен аталган. Татарча «Диндер тарыхы» деген китептин “Байыркы тюрктөр жана шаманчылык” деген баяндамасында байыркы тюрктөр 5 түрлүү элементке ишенген, булар - жер, жыгач, күн, от, суу болуп кийин жер менен көккө гана бириккен. Шаман дининдегилер көккө Теңирине сыйынгандан сырткары дарыяга, булакка, тоого да сыйынышат, бул элементтерди келечекте боло турган иштерден кабар бере алат» деп жазат [5,114].

Орус изилдөөчүлөрү шаманизмди алгачкылардан болуп иликтеп, биринчи эмгектерин жаратышкан [8]. XIX кылымдын аягында, XX кылымдын башында Орто Азия элдеринин өрп-адат, салттары жана алардын ишеними болуп келген шаманизм дини изилденилет. Анын натыйжасында илимий чөйрөдө шаманизм, анимизм, тотемизм, фетишизм сыяктуу

терминдер пайда болгон.

Ч.Міралиев «Теуірчилик» (2000) аттуу эмгегинде байыркы тірктөрдүн динин атоодо «шаманизм» терминин колдонуу туура эмес, ошондуктан кыргыз илимпоздорунун ар кыл пикирлеринин ортого коюлушунун натыйжасында «теуірчилик» термини кеуири тарагандыгын белгилеген.

Т.Чороев, К.Молдокасымов сыяктуу тарыхчылар: «Теуір», «Теуір кулу» «Теуір эли» сыяктуу сөздөрдүн Энесай эстеликтеринде учурашы бул калктын негизги дини теуірчилик экенин айгинелейт» деп карайт [6,119]. Чындыгында кыргыздар тірк урууларынын эң байыркысы болгону талашсыз. Алар кекбері, илбирс, бугу сыяктуу айбандарды ыйык туткан тотемдери болгондугу, башка тірктөрдөй эле кыргыздар да Теуирге (Кек - анын символу), жер-сууга, Чолпон жылдызга, Айга сыйынганы, отту **ЫЙЫК** тутканы байыркы доордон башталган. Азыркы мезгилде да теуірчиликтин айрым белгилери Кыргызстанда жашаган кыргыздардын дилинде сакталып калгандыгын көрөбүз. Биздин оюбузча, байыркы ишеним кыргыз элинин ар биринин канында сакталып калган болуу керек. Далил катары бакшылык, талгак салуу, таш жоруу, жылдызга карап келечекти белгилөө, тоого, отко, даракка, булакка, калгак сыйынуу, айга жігіні, тілөө өткөрүү, курмандыкка мал чалуу ж.б. сыяктуу белгилер тастыктайт. Бул белгилердин (элементтердин) біріңкі кіндөө болушу - теуірчиликтин калдыгы. Теуірчиликтин айрым белгилери Кыргызстандын Түндүгүндө көбүрөөк сакталып калышы өзгөчө кызыгууну пайда кылат. Кыргыз элинин табигат менен байланышы теуірчилик сыяктуу байыркы убактарда пайда болгон диний ишенимдердин келип чыгышына себеп болгон.

Биздин иликтөөбүздө Кыргызстандын топонимиясында теуірчиликке байланыштуу сакталып калган бир катар символикалык маанидеги топонимдердин катары белгилөө болду.

Кыргыздар жер-сууну, жаратылышты бітін, ажырагыс нерсе катары эсептешкен. Анткени алардын турмуш-тиричилигиндеги муктаждыгы, б.а. көчмөн турмушу жыл мезгили келгенде жаздоого, жайлоого, киздөөгө жана кыштоого көчөп жашоого эгедер кылган. Ысыккөл облусу боюнча бөгүнкү мезгилде да жергиликтөө болуп жашашкан кыргыз элинин ичиндеги уруулары тарабынан «Ыйык» эсептелинген жерлер катары Манжылы Ата, Чолпон Ата, Каракол Ата, Шын Ата, Жалгызөрөк, Актерек (Актерек айыл өкмөтүндө), Хан Теуири, Акчокор, Актеке, Шырдакбектин кан сарайы, Экитал, Актерек (Тоо районунда), Актерек (Барскоон капчыгайында), Бакалуукөл, Акбакшы, Бугу эненин мазары, Таштарата, Кокуйташ, Бууракан, Акбака, Ысыккөл жана башка жерлерге сыйынып турушат. Бул жерлер ыйык жер катары теуірчиликтин ар кыл белгилеринде жергиликтөө болуп жашашкан кыргыз уруулары тарабынан сыйынылат.

Айтылган көзкараштар далилдөө болуу үчүн төмөндөгү маалыматтарды келтирели.

Акбака - Аксуу районунун Керегеташ айылындагы булактын, жердин аты. Кичикерегеташ айылынын жанында.

Аксуу айылынын жашоочусу Турумбаев Абдыштын айтымында, бул булактын жанында ич ачакей болуп чоң каратал өскөн. Талды кыйган адам көп жашабай ооруп каза болуптур. Мурунку мезгилдерде бул булактан акбака чыгып турган, жер титирөөдөн кийин чыкпай калган [10 б.].

Жергиликтүү айтуучулардын көпчөлүгү бул жерди “Ыйык жер” катары

төшкөнүшүп, өз мезгилинде Кыдыр Аке ушул булакка келип талдын төбөнү көп эс алып жаткан керемет жер болгондугун айтышат.

Акбакшы - Тоё районундагы тоонун, жердин аты. Бул жердин баш жагы токойлуу келет. Мурунку мезгилде көчтүү жыландар көп болгон жер [3 б.].

Жергиликтүү элдер ыйык жер катары сыйынышат.

Аккочкор - Жетиөгүз районунун Жетиөгүз айыл өкмөтүнө караштуу айылдын аты. Каракөргөй тоосунун чыгыш тарабында жайгашкан.

Элдик уламыштарга караганда, пайгамбар өз баласын курмандыкка чалганы жаткан мезгилде, айылдын жогору жагындагы тоодон бир ак теке, ак кочкор пайда болот. Пайгамбар курмандыкка ошол ак текени чалат. Ошол окуядан кийин, ак кочкор пайда болгон жер, айыл Аккочкор деп аталып калган [6 б.].

Биздин иликтөөбүздө Жетиөгүз районунун Каракөргөй тоосунун батыш тарабындагы дөй жердин (тоонун) аты Актеке деп аталары белгилүү болду. Бул жер Чоёкызылсуу айылынын сол жагындагы кире беришинде жайгашкан.

Чоёкызылсуу айылынын жашоочуларынын айтымдарына караганда, ушул жерге жапайы бир теке келип, дайыма оттоп турган. Жергиликтүү элдер бул текени ыйык эсептешип, атууга тыйуу салышкан. Кийин ал теке көрүнбөй калат. Ошол себептен актеке оттогон «Ыйык жер» Актеке деп аталып калган [4 б.].

Каракөргөй тоосунун чыгыш жана батыш тараптарындагы жерлердин бирдей аталышы жана жергиликтүү элдер тарабынан ыйык жерлер катары төшкөндүрмө берүүлөрү өзгөчө кызыгууну пайда кылат. Аккочкор, Актеке сыяктуу жер аталыштарынан тотемдик төшкөнүктөрдүн жергиликтүү элдерде сакталгандыгы байкалат. Актерек — Жетиөгүз районунун Актерек жергиликтүү залдынча башкаруусуна караштуу айылдын, суунун, Барскоон капчыгайындагы жердин жана Тоё районунун Кызылтуу айылындагы суунун, жердин аттары. Жетиөгүз районундагы Актерек айылындагы Актерек көл жээгинде жайгашкан. Азыркы мезгилдеги чарбанын гаражынын жанында.

Жоокерчилик мезгилде ал жерде көп адамдардын каны аккан. Ошондуктан бул жерде өскөн теректер кыпкызыл болуп өсөт. Кээ бир адамдар бул теректи кыйганда турмуштары бузулуп, адам касиетинен ажырап калышкан. Акыры айыкпас дартка чалдыгып, өлөмгө дуушар болушкан. Ошол себептен бул терек ыйык терек аталып, жергиликтүү уруу элдери дайыма сыйынып турушат [9 б.].

Тоё районундагы Актерек топоними жөнөндө да ушундай мазмундагы уламалар кездешет. Тоё районунун Түрткөл айылынын жашоочусу Аралбаев Төлөмөштүн айтымында, Актерек мазар терек болгон. Аны кыйган адамдар тез эле ооруга чалдыгып, каза болушкан. Теректен кадимки адамдын канына окшош суюктук бөлүнөп турат. Теректи канча кыйса да, кайра өсө берет. Эр Табылды жарадар болгондо, өргө алып, дарыланып айыккан жер [3 б.].

Жетиөгүз районунун Барскоон капчыгайындагы Актерек топоними жогорудагы берилген элдик уламаларга окшош чечмеленилет. Барскоон айылынын тургуну С.Сагалиевдин айтымында, бул жер Эр Табылдынын актереге деп аталат [8 б.]. Ал Табылдынын жарадар болгон жери катары ушул ыйык жерди белгилейт. Жергиликтүү бапа уруулары бул жерге да

сыйынышат.

Бакалуукөл - Сарыжаз сыртындагы ыйык көлдүн аты.

Мурунку мезгилде бул көлдө ак бака чардап турган. Сарыжаз жолу салынып жатканда, ак бака башка жакка ооп кеткен. Бул көлдүн касиетинин көчтөөлөгөнүн жол салууда колдонулган жардырууда чоң таш көлдүн ичине төшпөй, жээгине төшкөн. Көлдүн суусунун дарылык касиети да бар болгондуктан, көпчөлөк жердик адамдар, жөргөнчөлөр ички органдарын дарылоо үчүн колдонушат [7 б.]. Ыйык жер катары жөргөнчөлөр бул көлгө төнөшпөп, касиетине сыйынышат.

Бугу Эненин мазары — Төп районунун Токтоян айылындагы ыйык жердин аты. Карасекинин жогору жагындагы тоодо жайгашкан. Бул жерде мазар бар. Мазарга тал өсөп чыккан. Жергиликтүү элдер, бакшылар (молдолор), көзгө ачыктар жана четөлкөлөк туристтер дагы барып сыйынышат [5 б.].

Бууракан — Аксуу районундагы тоонун, жайлоонун жана таш жердин аты. Алмалуунун ичинде.

Тоодогу бул таш атайын койгондой болуп, тик бийиктиги аркылуу өзгөчөлөнөп турат. Таш — төрт бурчтуу, беттери жылмакай келет. Жайлоосунда булактары, кыялары көп. Жайлоодогу таштан тоонун боздогонундай өң чыгат. Ошол өзгөчөлөгөнүн улам, көпчөлөгөп төрөбөгөн аялдар ыйык жер катары сыйынышат [10 б.]. Аталган жерлерде көп жылдар малчылык менен кесип кылган Турумбаев Абдыштын айтымында, кай бирөөлөр ушул ташка келип сыйынышкандан кийин, бала көрөшкөн Дулдултоо - Ысыккөл районунун Ортоөрөктө айылынын тоосундагы ыйык жердин аты.

Бул тоодо пайгамбардын тулпары оттогондуктан, чөп чыкпай, такыр болуп калган [11 б.].

Башка жерлерден өзгөчөлөнгөн ыйык жерге Саяк, Бугу урууларынын элдери сыйынып турушат.

Жалгызөрөк—Жетөгүз районундагы айылдын аты. Айылдын тоосунда жалгыз төп өрөк өскөн. Ыйык жер. өрөктө кыйууга эч ким даай алган эмес [2 б.] Айылда жашашкан Дөөлөс уруулары Жалгыз өрөккө сыйынып турушат.

Кокуйташ — Аксуу районунун Акбулуу айылындагы ыйык жердин аты. Көлөмө бир бөлмөдөй болгон ташты кескенде, «Кокуй!» деген өң чыгып, кан куюлат. Ошол окуядан кийин, бул жер Кокуйташ деп аталган [7 б.].

Бул жерге барып таш менен иштеген адамдар сыйынышат.

Кулгуна - Төп районунун Төрткөл айылынын чыгышындагы булактын аты. Булактын суусу муздак. Булакты ак бака чыгып кайтарып турган. Жанында мазар бар. Андан бак өсөп чыккан [3 б.]. Булакка жергиликтүү Кыдык уруулары сыйынышат.

Таштарата Ысыккөлдүн төштөгөндө: Төп, Кажысаз, Көкбөл өрөөндөр менен чектешет. Таштарата тоосу Төп жана Тосор сууларынын аралыгында кендик багыт боюнча 24 чакырымга созулуп жатат. Эң бийик жери 3908 м Таштарата чокусу [7,273].

Жер-суунун ээси Таштаратага 2005-жылы атайын указ менен расмий төрдө ыйык жер Таштарата наамы ыйгарылды.

Кан Теңири (Хан Теңири) — Борбордук Тяньшандын эң бийик бөлөгөндө жайгашкан тоо. Тоодогу чоку да ушундай аталышта аталган.

Пирамида тѳрѳндѳгѳ чокунун бийиктиги 6995 метр [7,118]. Байыркы мезгилден бери мекендеп келген ысыккѳлдѳк, текестик, сарыжаздык кыргыздар бул жерди Кантоо тѳрѳндѳ аташкан. Окумуштуулар Э.М.Мурзаев, С.ѳ.ѳмѳрзаковдор тарабынан топоним тоонун, чокунун ѳтѳ бийиктигинен келип чыгып, «тоолордун каны (падышасы)» деген тѳшѳнѳктѳ туюндураары кѳрсѳтѳлгѳн [7,118]. Окумуштуулардын талдоолорунда илимий тактык бар. Топоним - Теѳирдин, Асмандын каны деген мааниде келип чыккан.

Шырдакбектин кан сарайы – Тоѳ районунун Кажысай айылынын аймагындагы ыйык жердин аты. Ыйык жер катарында аймактын эли дайыма сыйынышат [3 б.].

Ысыккѳл — Кыргызстандын тѳндѳк-чыгышында жайгашкан эѳ ири кѳл. Кѳѳгѳй жана Тескей Алатоолору менен курчалган.

Окумуштуулар Э.Мурзаев жана С. ѳмѳрзаковдор тарабынан Ысыккѳл - ыйыккѳл деген мааниде чечмеленилген [9,92-94]. Алар гидронимдин “ыйык” мааниси азыркы кыргыз тилинде унутулуп калгандыгын, бирок айрым сибирдик тѳрк тилдеринде сакталгандыгын белгилешет. Чындыгында, алтай тилинде ытык, тува тилинде ыдык. хакас тилинде ызык, кыргыз тилинде ызык тѳрѳндѳгѳ сѳздѳр «ыйык, азиз, керемет, курман, фетиш» деген маанилерде колдонулган.

Азыркы жергиликтѳ кыргыздарда Ысыккѳлдѳн синоними катары “Касиеттѳкѳл”, «Ыйыккѳл» деп да атай берѳ учурлары бар. Бул жерди байыртадан мекендеп келген кыргыз уруулары Ысыккѳлгѳ колу-бетин гана жууп, касиетине дайыма сыйынып келишкен.

Экитал - Ысыккѳл районунун Ортоѳрѳктѳ айылынын аймагындагы ыйык жердин аты.

Бул жерде Пайгамбардын желеси аталган эки тал ѳскѳн. Эки талдын бирин кыйса, кайра теѳ жарыша ѳсѳ берген. Ошондуктан бул жер ыйык жерге айланып, теректи кыйган орус, казак, кыргыз жана башка улуттар да кѳп жашаган эмес [11 б.].

Жогорудагы ыйык жерлерден сырткары этнограф, тѳрколог С.М.Абрамзондун этнографиялык экспедициясында жазып алган маалыматтарындагы ыйык жерлерге токтололу.

Абрамзонго Чолпонатадан бир молдо тѳмѳнкѳдѳй маалымат берет: Арсланбаптын (Тѳштѳк Кыргызстандагы белгилѳ мазар) жети уулу болгон. Ыйык атанын жети уулунун коюлган жерлери да ыйык жерлер аталган: 1) Ойсулата (Кулжа шаарында), 2) Караколата (Каракол суусунун жээгинде, азыр ал жер бейит), Шыната (Ысыккѳлдѳн кѳѳгѳй жээгинде), 4) Манжылы ата (Ысыккѳлдѳн тескей жээгинде), 5) Чолпон ата (Ысыккѳлдѳн кѳѳгѳйѳндѳгѳ кѳрѳнѳктѳѳ мазар), б) Кочкор ата жана 7) Олуя ата (азыркы Жамбыл шаарында)» [1 ,320—321].

Чолпон ата наамында Ысыккѳл облусундагы шаардын, суунун аты бар. Бул аталыш Чѳй облусунун Кемин районунда да суунун, жердин аттары катары кездешет (масштабы: 1: 200 000 карта боюнча).

Ыйык Чолпонатада эки булак: биринчиси муздак, экинчиси жылуу суу чыккан жана дарактар, ичке жыгач, теректер ѳскѳн. Бул жерге ооруган адамдар, тѳрѳбѳгѳн аялдар жума кѳнѳ келишип, тѳнѳп мазарга сыйынышат. Ысыккѳл районунун Чоѳѳрѳктѳ айылынан Торайгыр айылына

чейинки жашаган жергиликтүү элдер Кудайга жалынып, талкы өткөрүшкөн ушул дөбөгө келишет [4,779-780].

Тоё районундагы Манжылыата мазарына да жергиликтүү элдер ыйык жер катары сыйынышат. Жин оорусу менен ооругандар жана тиребегин аялдар, көз тийүү, көз оорулар дарыланышат. Бул жерден бакшылар (молдолор) кыргыздар өчкөн жакшы дубаларды (куран) окушат жана тап атканга чейин зикир чалышып, зыяндуу көчтөрдө айдашат. Алар өздөрүн бакшы эмес, молдо катары көрүшөт [3 б].

Шыната (же Ышната) мазары Тіп районунун азыркы Фрунзе айылынан аккан суунун боюндагы мазар.

Айыл аты Фрунзе аталганга чейин Ышната деп аталган. Ч.Валихановдун Ысыккөлгө келип, жазып калтырган текстинде суунун жээгинде башка жерлерге салыштырмалуу Шыната тал-теректүү келгендиктен, ыйык жер катары көрсөтүлөт [3, 273]. Тарыхый-санжыралык маалыматтарда, Бугу уруусу менен Сарыбагыш урууларынын жапжалы ушул жерде болуп, Ышната суусунун жээктери адамдын сөөктөрүнө толуп көмбөзгө айланган [3, 273].

Жергиликтүү болуп жашашкан кыргыздар, казактар, карачай жана башка элдер бул жерди ыйык жер катарында сыйынышат.

Жыйынтыктап айтканда, жер-сууга сыйынуу жерөлгөлөрдүн шарттуу төрдө төмөндөгүдөй белгилер болот:

1) Булакка, көлгө сыйынууга байланышкан топонимдер: Акбака, Бакалуукөл, Кулгуна, Ысыккөл.

2) Тоого, жерге сыйынууга байланыштуу топонимдер: Кантеуири, Таштарата, Дулдултоо, Шырдакбектин кан Сарайы, Акбакшы.

3) Тотемдик элементтерге, жаныбарларга карата: Аккочкор, Актеке.

4) Ташка карата: Бууракан, Кокуйташ, Кулаганташ, Буркан.

5) Даракка карата: Жалгызөрөк, Актерек (Барскоон капчыгайында), Актерек (Жетиөгөз районундагы Актерек айылында), Актерек (Тоё районунда), Экигал.

6) Бейиттерге, мазарларга сыйынууга байланыштуу: Чолпоната, Манжылыата, Караколата, Шыпата (Ышната), Кыркшейит, Кызкоргон жана башка топонимдер кирет.

Иликтөөгө алынган жер-суу аттарындагы маалыматтардан байыркы замандардан бери кылымдар бою жашап келе жаткан кыргыз элинин байыркы диний ишенимдеринин айрым белгилери (булакка, көлгө, даракка, жаныбарларга, тоого, ташка ж.б.) туурасында кабар берилип жаткандыгына көбү болдук.

2003-жылы жай мезгилинде, Чолпонатада өткөрүлгөн Кыргыздардын элдик курултайында курултайдын катышуучулары Ысыккөлгө сыйынышкандыгы бардыгыбызга белгилүү.

Демек, бөгүнкү күндө да теңирчиликтин элементтеринин болушу, кыргыз элинин салтында сакталып калган.

Теңирчилик — кыргыз элинин байыркы мезгилден бери келаткан дүйнө таанымы. Ошол себептен топонимдерде көптөгөн баалуу маалыматтар сакталып калган. Ошондуктан кыргыз топонимдери - теңирчилик таанууда бай маалыматтагы каражат болору аныкталды. Бул маалыматтар

географияда, ааламтаануу, кыргыз тилтаануу жана **тарых** илимдериндеги илимий чөйрөлөрдө кеңири колдонулушу ыктымал.

Жергиликтүү информатор-баяндоочулардын тизмеси:

1. Азиз уулу Шаабайдын айтуусу боюнча, 1920-жылы туулган, манасчы, санжырачы, Арык уруусунун Баймулу уругунан, Ычкайнар айылынын тургуну.

2. Айтмамбетов Калыйдын айтуусу боюнча, 1926-жылы туулган, билими орто, малчылык менен кесип кылган, Дөңлөс уруусунун Темиржан уругунан, Чоңкызылсуу айылынын жашоочусу.

3. Аралбаев Төлөмүштүн айтуусу боюнча, 1935-жылы туулган, орто билимдүү, чарбада бухгалтер, склад башчысы болуп иштеген, Кыдык уруусунун жакшылык уругунан, атасы жамакчы болгон, Түрткөл айылынын жашоочусу.

4. Кендирбаев Баямандын айтуусу боюнча, 1960-жылы туулган, билими атайын орто, кесиби зоотехник, айыл башчысы болуп иштейт, Дөңлөс уруусунун Казанбак-токонай уругунан, Чонкызылсуу айылынын жашоочусу.

5. Кулумбай уулу Молдокматтын айтуусу боюнча, 1923-жылы туулган, жогорку билимдүү, санжырачы, Бугу уруусунун токоч уругунан. Талдысуу айылынын жашоочусу.

6. Мамбетакунунов Динилдин айтуусу боюнча, 1931-жылы туулган, билими атайын орто, мергенчи, геологияда иштеген, айылдык молдо, Бугу уруусунун бирназар уругунан, Жетиөгөз айылынын тургуну.

7. Мусаев Карачтын айтуусу боюнча, 73 жашта, кесиби зергер уста, сыртта айдоочу болуп иштеген, арык уруусунун ондон уругунан, Акбулак айылынын жашоочусу.

8. Сагалиев Сапардын айтуусу боюнча, жогорку билимдүү, тарых мугалими болуп иштейт, Бапа уруусунан, Барскоон айылынын жашоочусу.

9. Сагымбаев Мусагулдун айтуусу боюнча, 1942-жылы туулган, жогорку билимдүү, агроном, санжырачы, К.Жетимишбаев атындагы тарых музейинин директору, Желден уруусунун Азарбек уругунан.

10. Турумбаев Абдыштын айтуусу боюнча, 1926-жылы туулган, малчы болуп эмгектенген, арык уруусунун Баймулу уругунан, Керегеташтык, Аксуу айылынын жашоочусу.

11. Шадыбаев Уркалыйдын айтуусу боюнча, 1941 -жылы туулган, билими атайын орто, көп жылдар мергенчилик менен кесип кылган, айдоочу болуп иштеген, Бугу уруусунун койтубас уругунан, Чоңүрүктү айылынын жашоочусу.

Шарттуу түрдө кыскартылган [11 б.] сыяктуу белгилер — 11 -катардагы баяндоочу дегенди билдирет.

АДАБИЯТГАР

1. Абрамзон С.М. Киргизы и их этногенетические и историко-культурные связи. -Ф.,1990.
2. Бартольд В.В. Кыргыз жана Кыргызстан тарыхы боюнча тандалма эмгектер. -Б., 1997.
3. Валиханов Ч. Избранные произведения. -Алмата, 1959.

4. Карасаев К. Камус Наама. -Б., 1996.
5. Кыргыздар. 2-том. -Б.,1993.
6. Кыргызстан энциклопедиясы. -Б., 2001.
7. Кыргыз жергеси энциклопедиясы. -Ф., 1990.
8. Михайловский В.М. Шаманство. -М.,1992.
9. Мурзаев Э.М., Умурзаков С.У. Гидронимы Иссык-Куль и Байкал. -Изв.А.Н. СССР. (Сер.геогр.) №6. 974, с.92 - 94.
10. Миралиев Ч. Теҥирчилик. -Б., 2000.